Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

zo 14. decembra 2017 *

„Verejná služba – Úradníci – Prijímanie – Oznámenie o výberovom konaní EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lekári pre pracovisko v Luxemburgu – Nepripustenie ku skúškam v hodnotiacom centre – Obmedzenie výberu druhého jazyka na obmedzený počet úradných jazykov Únie – Námietka nezákonnosti – Zjavne nesprávne posúdenie – Zodpovednosť – Nemajetková ujma“

Vo veci T-609/16,

PB, v zastúpení: M. Velardo, avocat,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Gattinara a L. Radu Bouyon, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia výberovej komisie výberového konania EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lekári pre pracoviská v Luxemburgu a Ispre (oblasť: lekári pre Luxemburg) z 28. septembra 2015 nepripustiť žalobkyňu k výberovým skúškam organizovaným v hodnotiacom centre Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO) a jednak na získanie náhrady ujmy, ktorú žalobkyňa údajne utrpela,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda S. Gervasoni (spravodajca), L. Madise a R. da Silva Passos, sudcovia,

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa 7. júla 2015 podala prihlášku do výberového konania EPSO/AD/309/15 (AD 11) (ďalej len „výberové konanie“), ktoré bolo výberovým konaním na základe kvalifikácie a skúšok zorganizovaným na vytvorenie rezervného zoznamu na účely prijatia poverených lekárov pre Európsku komisiu v Luxemburgu (Luxembursko).

* Jazyk konania: francúzština.

2 V oznámení o výberovom konaní zverejnenom v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 4. júna 2015 (Ú. v. EÚ C 183 A, 2015, s. 1, ďalej len „oznámenie o výberovom konaní“) sa pre pripustenie k účasti na výberovom konaní vyžadovalo najmä:

„ – Ukončené aspoň štvorročné vysokoškolské štúdium osvedčené diplomom z medicíny uznanom v jednom z členských štátov Európskej únie

a

– diplom z medicínskej špecializácie získaný po vyššie uvedenom diplome.

…

– Aspoň 12-ročná odborná prax (nadobudnutá po získaní diplomu z medicíny) v jednom alebo vo viacerých z nasledujúcich príslušných odborov:… pracovné lekárstvo, všeobecné lekárstvo, vnútorné lekárstvo, tropická medicína, ergonómia, lekárska kontrola absencií z dôvodu choroby, verejné zdravie, psychiatria, lekárska pohotovosť (len pre Ispru) alebo ochrana pred žiarením.“

3 Príloha I oznámenia o výberovom konaní uvádzala, že náplňou práce administrátorov, ktorými sa stanú úspešní uchádzači, bude vykonávanie úloh požadovaných od lekára inštitúcie, a to:

– lekárske prehliadky zamestnancov a uchádzačov o zamestnanie,

– vyšetrenia a konzultácie v súvislosti s ochranou zdravia pri práci,

– administratívne lekárske posudky,

– lekárske kontroly absencií z dôvodu choroby,

– kampane na podporu zdravia,

– ochrana pred žiarením,

– účasť na práci rôznych fór (ochrana zdravia a bezpečnosť pri práci, invalidita, poradný zbor lekárov inštitúcií Európskej únie),

– riadenie tímu,

– udržiavanie kontaktov s externými lekármi a/alebo nemocnicami v oblastiach ich špecializácie,

– vybavovanie administratívnych konaní a postupov.

4 Príloha III oznámenia o výberovom konaní, nazvaná „Výberové kritériá“, stanovila pre pracovisko v Luxemburgu, že pri výbere na základe kvalifikácie, čo je prvá fáza výberového konania, výberová komisia berie do úvahy najmä tieto kritériá:

– aspoň päťročná prebiehajúca odborná prax v odbore pracovné lekárstvo,

– aspoň trojročná odborná prax v oblasti lekárskej kontroly absencií z dôvodu choroby,

– aspoň trojročná odborná prax v odbore všeobecné lekárstvo,

– aspoň trojročná odborná prax v oblasti ochrany pred žiarením,

– aspoň trojročná odborná prax v odbore vnútorné lekárstvo,

– aspoň dvojročná odborná prax v oblasti ergonómie,

– aspoň dvojročná odborná prax v oblasti verejného zdravia,

– aspoň dvojročná odborná prax v odbore psychiatria,

– aspoň dvojročná odborná prax v odbore tropická medicína,

– odborná prax vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí,

– odborná prax v oblasti riadenia zdravotníckeho tímu,

– aspoň trojročná odborná prax v medzinárodnom/multikultúrnom prostredí v jednom z týchto odborov: pracovné lekárstvo, všeobecné lekárstvo, vnútorné lekárstvo, tropická medicína, ergonómia, lekárska kontrola absencií z dôvodu choroby, verejné zdravie, psychiatria, alebo ochrana pred žiarením,

– preukázané znalosti anglického a/alebo francúzskeho jazyka [požadovaná minimálna úroveň: B2 spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (CEFR)],

– preukázané znalosti jedného alebo viacerých z týchto jazykov: holandský a/alebo nemecký jazyk (minimálna požadovaná úroveň: B2 CEFR).

5 Oznámenie o výberovom konaní spresňovalo, že pri výbere na základe kvalifikácie sa použijú informácie poskytnuté uchádzačmi v prihláške v časti s názvom „prehľad schopností“ a že výberová komisia pridelí každému výberovému kritériu váhu (od 1 do 3) a každej odpovedi uchádzačov body od 0 do 4, pričom súčet vážených bodov umožní, aby vybrala tých uchádzačov, ktorých profily sa najlepšie zhodujú s úlohami, ktoré sa majú vykonávať.

6 Pod nadpisom „Môžem sa zúčastniť na výberovom konaní?“ oznámenia o výberovom konaní sa v časti „Osobitné podmienky: jazyky“ ako podmienky pripustenia k účasti na výberovom konaní vyžadovali na jednej strane v prípade hlavného jazyka (jazyk 1) minimálna úroveň C1 v jednom z 24 úradných jazykov Únie a na druhej strane v prípade druhého jazyka (jazyk 2) minimálna úroveň B2 v anglickom, vo francúzskom alebo v nemeckom jazyku, pričom tento jazyk 2 sa musel odlišovať od jazyka 1. Pod tým istým nadpisom bolo uvedené, že druhým zvoleným jazykom musela byť nemčina, angličtina alebo francúzština a že noví zamestnanci museli byť v služobnom záujme schopní vo svojej každodennej práci okamžite fungovať a efektívne komunikovať v jednom z týchto jazykov, ktoré sú hlavnými pracovnými jazykmi inštitúcií Únie.

7 Z prihlášky vyplýva, že žalobkyňa, ktorá je gréckou štátnou príslušníčkou, si zvolila ako hlavný jazyk gréčtinu, ktorá je jej materinským jazykom, a ako druhý jazyk nemčinu, ktorú použila na vyplnenie svojej prihlášky a o ktorej uviedla, že ju ovláda na rovnakej úrovni ako gréčtinu, teda na úrovni „C2 skúsený používateľ“.

8 Listom z 23. septembra 2015 EPSO informoval žalobkyňu, že spĺňa kritériá pripustenia k účasti a že bola pripustená do ďalšej etapy výberového konania týkajúcej sa výberu na základe kvalifikácie, teda vyhodnotenia „prehľadu schopností“.

9 Rozhodnutím z 28. septembra 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) bola žalobkyňa informovaná, že výberová komisia vykonala dôkladnú analýzu odpovedí, ktoré žalobkyňa poskytla na otázky uvedené v „prehľade schopností“ a že jej pridelila 15 bodov, čo nebolo dostatočné na to, aby bola pozvaná do hodnotiaceho centra, keďže minimálna hranica požadovaná na pripustenie k účasti na skúškach hodnotiaceho centra bola stanovená na 18 bodov.

10 Emailom z 2. októbra 2015 žalobkyňa podala žiadosť o preskúmanie rozhodnutia výberovej komisie.

11 Emailom z 23. decembra 2015 žalobkyňa podala sťažnosť podľa článku 90 ods. 2 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“). V tejto sťažnosti žalobkyňa napadla počet bodov, ktoré jej pridelila výberová komisia za jej odpovede na štyri otázky uvedené v „prehľade schopností“ a vzťahujúce sa na kritériá odbornej praxe vo vnútornom lekárstve, vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí, v riadení zdravotníckeho tímu a praxe v medzinárodnom alebo multikultúrnom prostredí. Napadla tiež skutočnosť, že svoju prihlášku nemohla vyplniť vo svojom materinskom jazyku, v gréčtine.

12 EPSO listom z 1. februára 2016 zamietol žiadosť o preskúmanie, pričom informoval žalobkyňu, že výberová komisia potvrdila svoje rozhodnutie neumiestniť ju na zoznam uchádzačov pozvaných do hodnotiaceho centra.

13 Listom z 25. apríla 2016 menovací orgán informoval žalobkyňu, že jej sťažnosť bola zamietnutá (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti“). V tomto liste bola žalobkyňa informovaná, že nie je prípustné, aby po uplynutí trojmesačnej lehoty na podanie žaloby napadla jazykové podmienky svojej prihlášky stanovené v oznámení o výberovom konaní a že výberová komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri vyhodnotení odpovedí poskytnutých na otázky uvedené v „prehľade schopností“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

14 Návrhom podaným do kancelárie Súdu pre verejnú službu Európskej únie 4. augusta 2016 žalobkyňa podala prejednávanú žalobu, ktorá bola pôvodne zapísaná do registra pod spisovou značkou F-39/16. Podľa článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2016/1192 zo 6. júla 2016 o prenesení právomoci rozhodovať v prvom stupni v sporoch medzi Európskou úniou a jej zamestnancami na Všeobecný súd (Ú. v. EÚ L 200, 2016, s. 137) sa táto vec preniesla na Všeobecný súd v stave, v akom sa nachádzala 31. augusta 2016. Prejednávaná vec bola zapísaná do registra pod spisovou značkou T-609/16 a pridelená deviatej komore.

15 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– zaviazal Komisiu na zaplatenie sumy 10 000 eur z dôvodu utrpenej nemajetkovej ujmy,

– zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

16 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O návrhoch na zrušenie

17 Na podporu svojich návrhov podaných proti napadnutému rozhodnutiu žalobkyňa uvádza dva dôvody.

18 Prostredníctvom prvého dôvodu žalobkyňa podľa článku 277 ZFEÚ namieta nezákonnosť oznámenia o výberovom konaní so zreteľom na článok 2 nariadenia Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 1958, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3) v znení zmien, ako aj so zreteľom na zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, ktoré vyplývajú z článku 21 Charty základných práv Európskej únie a článku 1 písm. d) služobného poriadku. Žalobkyňa sa odvoláva najmä na rozsudky Všeobecného súdu spochybňujúce zákonnosť oznámení o výberovom konaní, ktoré tak ako v prejednávanom spore obmedzovali jazyky, v ktorých prebiehala komunikácia medzi uchádzačmi a EPSO, na nemčinu, angličtinu a francúzštinu (rozsudky z 24. septembra 2015, Taliansko a Španielsko/Komisia, T-124/13 a T-191/13, EU:T:2015:690, bod 60; zo 17. decembra 2015, Taliansko/Komisia, T-295/13, neuverejnený, EU:T:2015:997, bod 100; zo 17. decembra 2015, Taliansko/Komisia, T-275/13, neuverejnený, EU:T:2015:1000, bod 44, a zo 17. decembra 2015, Taliansko/Komisia, T-510/13, neuverejnený, EU:T:2015:1001, bod 50).

19 Prostredníctvom druhého dôvodu žalobkyňa uvádza zjavne nesprávne posúdenie, ktorého sa dopustila výberová komisia pri vyhodnotení odpovedí, ktoré žalobkyňa poskytla na otázky 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b a 12a-12b v časti „prehľad schopností“ svojej prihlášky do výberového konania.

O prvom dôvode založenom na námietke nezákonnosti vznesenej proti oznámeniu o výberovom konaní

20 Žalobkyňa popiera tvrdenie nachádzajúce sa v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti, podľa ktorého mala byť výhrada proti jazykovému režimu výberového konania vyhlásená za neprípustnú z dôvodu, že smerovala priamo proti oznámeniu o výberovom konaní a že trojmesačná lehota na podanie žaloby proti tomuto oznámeniu už uplynula ku dňu podania sťažnosti, teda k 23. decembru 2015.

21 Žalobkyňa totiž tvrdí, že nezákonnosť oznámenia o výberovom konaní je v prejednávanej veci uplatňovaná prostredníctvom námietky vznesenej na podporu jej žaloby proti napadnutému rozhodnutiu. Tvrdí, že má právny záujem na vznesení námietky nezákonnosti proti jazykovému režimu stanovenému oznámením o výberovom konaní, pretože šanca získať lepšie body pri skúškach je vyššia, ak sú tieto skúšky v materinskom jazyku uchádzača alebo v jazyku, ktorý uchádzač ovláda rovnako dobre. Žalobkyňa dodáva, že určitý záujem na napadnutí oznámenia o výberovom konaní získala až odo dňa napadnutého rozhodnutia, ktoré vyvolalo záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť jej záujmy zmenou jej právneho postavenia.

22 Napokon sa žalobkyňa odvoláva najmä na rozsudok zo 16. septembra 2013, Glantenay a i./Komisia (F-23/12 a F-30/12, EU:F:2013:127, bod 65) a zdôrazňuje, že vo svojej žalobe chce napadnúť podmienky organizácie výberového konania týkajúce sa etapy vyhodnotenia „prehľadu schopností“ tak, ako sú opísané v oznámení o výberovom konaní, a že v tejto súvislosti práve rozhodnutie výberovej komisie individualizovalo jej právne postavenie a umožnilo jej s istotou vedieť, ako a v akom rozsahu boli ovplyvnené jej osobitné záujmy. Žalobkyňa teda dochádza k záveru, že v prejednávanej veci existuje úzka súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím a nezákonnosťou podmienok organizácie týkajúcich sa vyhodnotenia „prehľadu schopností“.

23 Komisia sa domnieva, že žalobný dôvod je neprípustný v celom rozsahu. Námietku nezákonnosti vznesenú žalobkyňou treba totiž vykladať ako priame napadnutie prílohy II oznámenia o výberovom konaní, ktoré je nezávislé od akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré výberová komisia prijala voči žalobkyni počas výberového konania. Žalobkyňa však v lehotách stanovených v služobnom poriadku nenapadla oznámenie o výberovom konaní, ani nepodala proti nemu sťažnosť.

24 Komisia navyše tvrdí, že na prípustnosť námietky nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní je v každom prípade potrebné, aby uchádzač preukázal existenciu úzkej súvislosti medzi údajnou nezákonnosťou oznámenia o výberovom konaní a rozhodnutím o nepripustení k účasti. Takáto súvislosť v prejednávanej veci chýba, keďže jazykový režim výberového konania napadnutý žalobkyňou nemá svoj základ v napadnutom rozhodnutí, ale v oznámení o výberovom konaní. Žalobu teda treba posudzovať ako žalobu podanú proti oznámeniu o výberovom konaní a po tejto zmene kvalifikácie ju treba vyhlásiť za neprípustnú z dôvodu prekročenia lehoty na podanie žaloby proti tomuto oznámeniu.

25 V tejto súvislosti treba preskúmať, či žalobkyňa riadne napadla ustanovenia o jazykovom režime obsiahnuté v oznámení o výberovom konaní.

26 Je ustálenou judikatúrou, že v rámci postupu prijímania do zamestnania, ktoré je komplexným administratívnym postupom pozostávajúcim z po sebe nasledujúcich rozhodnutí, môže uchádzač výberového konania v žalobe podanej proti neskoršiemu aktu uvádzať nezrovnalosť skorších aktov, ktoré sú s ním úzko spojené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. augusta 1995, Komisia/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, bod 17 a citovanú judikatúru) a odvolávať sa predovšetkým na nezákonnosť oznámenia o výberovom konaní, podľa ktorého bol daný akt prijatý (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2012, BA/Komisia, F-29/11, EU:F:2012:172, bod 39 a citovanú judikatúru).

27 Skutočnosť, že žalobca nenapadol oznámenie o výberovom konaní v stanovených lehotách mu nebráni, aby sa odvolal na nezrovnalosti, ku ktorým došlo v priebehu výberového konania, aj keď tieto nezrovnalosti môžu mať pôvod v texte oznámenia o výberovom konaní (pozri rozsudok z 31. januára 2006, Giulietti/Komisia, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 40 a citovanú judikatúru). Ako totiž správne tvrdí žalobkyňa s poukazom na rozsudky z 13. decembra 2012, Honnefelder/Komisia (F-42/11, EU:F:2012:196, bod 36), a zo 16. septembra 2013, Glantenay a i./Komisia (F-23/12 a F-30/12, EU:F:2013:127, bod 65), žalobca je oprávnený poukazovať na nezrovnalosti týkajúce sa podmienok organizácie výberového konania v žalobe podanej proti individuálnemu rozhodnutiu, ktorým sa zamieta jeho prihláška, pričom mu nie je možné vytýkať, že v stanovených lehotách nepodal sťažnosť alebo žalobu proti rozhodnutiu spresňujúcemu podmienky organizácie výberového konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. augusta 1995, Komisia/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, body 17 až 19).

28 Konkrétnejšie judikatúra uznáva prípustnosť žaloby v prípade, keď sa žalobný dôvod založený na nezrovnalosti oznámenia o výberovom konaní, ktoré nebolo včas napadnuté, týka odôvodnenia napadnutého individuálneho rozhodnutia. Uchádzač vo výberovom konaní totiž nemôže byť zbavený práva napadnúť vo všetkých bodoch, vrátane bodov, ktoré boli vymedzené v oznámení o výberovom konaní, dôvodnosť individuálneho rozhodnutia, ktoré bolo voči nemu prijaté pri vykonávaní podmienok definovaných v tomto oznámení, keďže jedine toto vykonávacie rozhodnutie individualizuje jeho právne postavenie a umožňuje mu s istotou poznať, ako a v akom rozsahu sú dotknuté jeho osobitné záujmy (pozri rozsudok z 31. januára 2006, Giulietti/Komisia, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 41 a citovanú judikatúru).

29 Naproti tomu, ak neexistuje úzka súvislosť medzi samotným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a žalobným dôvodom založeným na nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní, ktoré nebolo včas napadnuté, tento žalobný dôvod treba vyhlásiť za neprípustný podľa kogentných ustanovení o lehotách

na podanie žaloby, od ktorých sa v takomto prípade nemožno odchýliť bez porušenia zásady právnej istoty (rozsudok z 31. januára 2006, Giulietti/Komisia, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 42; pozri rovnako v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2004, Falcone/Komisia, T-207/02, EU:T:2004:315, bod 22).

30 S prihliadnutím na tieto úvahy treba určiť, či v tomto prípade existuje úzka súvislosť medzi odôvodnením napadnutého rozhodnutia a žalobným dôvodom založeným na nezákonnosti ustanovenia o jazykovom režime obsiahnutého v oznámení o výberovom konaní.

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pod nadpisom „Môžem sa zúčastniť na výberovom konaní?“ oznámenia o výberovom konaní sa v časti „Osobitné podmienky: jazyky“ ako podmienka pripustenia k účasti na výberovom konaní vyžadovala na jednej strane v prípade jazyka 1 minimálna úroveň C1 v jednom z 24 úradných jazykov Únie a na druhej strane v prípade jazyka 2 minimálna úroveň B2 v anglickom, vo francúzskom alebo v nemeckom jazyku, pričom tento jazyk 2 sa musel odlišovať od jazyka 1. Pod tým istým nadpisom bolo okrem toho uvedené, že „druhý zvolený jazyk musí byť angličtina, francúzština alebo nemčina“. V prílohe II oznámenia o výberovom konaní sa uvádzalo, že tieto jazyky sú hlavnými pracovnými jazykmi inštitúcii Únie a že noví zamestnanci musia byť v služobnom záujme schopní vo svojej každodennej práci okamžite fungovať a efektívne komunikovať aspoň v jednom z nich. Oznámenie o výberovom konaní odkazovalo v tej istej prílohe na rozsudok z 27. novembra 2012, Taliansko/Komisia, (C-566/10 P, EU:C:2012:752), a spresňovalo, že prihláška má byť vyplnená v jednom z týchto jazykov. V tej istej prílohe bolo navyše spresnené, že jazykom, v ktorom prebieha komunikácia medzi uchádzačom a inštitúciou a v ktorom sa vypĺňajú prihlášky, má byť nemčina, angličtina alebo francúzština.

32 V tomto prípade treba uviesť, že napadnuté rozhodnutie sa vôbec nezakladá na skutočnostiach súvisiacich s jazykovým režimom výberového konania, ale je odôvodnené iba nedostatočným počtom bodov pridelených odpovediam, ktoré poskytla žalobkyňa v časti „prehľad schopností“ a ktoré sa týkali jej odbornej praxe v oblasti, na ktorú sa vzťahovalo výberové konanie.

33 V tejto súvislosti odkaz na bod 38 rozsudku z 2. júla 2014, Da Cunha Almeida/Komisia (F-5/13, EU:F:2014:176), nie je relevantný. Vo veci, v ktorej bol vyhlásený tento rozsudok, mal totiž žalobca právny záujem na vznesení námietky nezákonnosti proti jazykovému režimu stanovenému oznámením o výberovom konaní, pretože šanca získať lepšie body pri skúškach by bola bývala vyššia, ak by tieto skúšky boli v materinskom jazyku uchádzača alebo v jazyku, ktorý uchádzač ovládal rovnako dobre. Konkrétne žalobca napadol nedostatočnú známku v teste verbálneho uvažovania, ktorý absolvoval vo svojom druhom jazyku. Súd pre verejnú službu sa teda domnieval, že diskriminácia vyplývala z jazykového režimu výberového konania, pretože Komisia uprednostnila uchádzačov, ktorí boli zdatnejší v jednom z troch jazykov, ktoré si bolo možné vybrať ako druhý jazyk, ako ostatní uchádzači, ktorí samozrejme mali jazykové znalosti požadované služobným poriadkom, ale ich znalosť jedného z jazykov výberového konania bola horšia ako znalosť prvej skupiny uchádzačov.

34 V tomto prípade však, na rozdiel od veci uvedenej v bode 33 vyššie, z dokumentov nachádzajúcich sa v spise nevyplýva, že dôvodom zamietnutia prihlášky žalobkyne bolo, hoci aj čiastočne, nedostatočné ovládanie nemeckého jazyka, ktorý si zvolila spomedzi troch vyššie uvedených jazykov na vyplnenie svojej prihlášky.

35 Na jednej strane totiž žalobkyňa netvrdí, že mala problémy vyplniť svoju prihlášku v nemčine alebo že získala iba 15 bodov z dôvodu obmedzenia pri vyplnení prihlášky v tomto jazyku. Žalobkyňa iba tvrdí, že vo všeobecnosti uchádzač, ktorý nemá na výber jazyk, v ktorom vyplní svoju prihlášku, a je ako ona nútený použiť iný než svoj materinský jazyk, je nevyhnutne diskriminovaný vo vzťahu k uchádzačom, ktorí si môžu slobodne vybrať jeden z troch jazykov uvedených v oznámení o výberovom konaní. Žalobkyňa neuvádza, ako ju v prejednávanom spore vyplnenie jej prihlášky v nemčine znevýhodnilo, pričom iba poukazuje na to, že nemožno vylúčiť, že zjavne nesprávne hodnotenia výberovej komisie

boli spôsobené povinnosťou vyplniť prihlášku v nemčine. Komisia v tomto ohľade správne zdôrazňuje, že žalobkyňa ani raz nepreukazuje konkrétne skutočnosti, aby potvrdila, že ak by svoju prihlášku vyplnila v gréčtine, mala by možnosť byť pozvaná na skúšky v hodnotiacom centre.

36 Na druhej strane z prihlášky žalobkyne, a konkrétnejšie z časti „Jazykové znalosti“ formulára prihlášky vyplýva, že uvedená úroveň nemčiny bola veľmi vysoká, a to úroveň C2 zodpovedajúca „skúsenému používateľovi“. Žalobkyňa tak sama uznala, že dokonale ovláda nemčinu. Komisia tiež uvádza, pričom to nebolo popreté, že žalobkyňa absolvovala univerzitné štúdium v Nemecku a viac ako štrnásť rokov pracovala v tejto krajine. Treba teda zamietnuť tvrdenie žalobkyne, že zamietnutie jej prihlášky mohlo vyplynúť z použitia nemčiny, angličtiny a francúzštiny na vyplnenie prihlášok v súlade s prílohou II oznámenia o výberovom konaní.

37 V súlade so zásadami pripomenutými judikatúrou uvedenou v bodoch 26 až 29 vyššie preto treba dospieť k záveru, že neexistuje úzka súvislosť medzi uvádzanou nezákonnosťou oznámenia o výberovom konaní a odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

38 Z uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba vyhlásiť za neprípustný.

O druhom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila výberová komisia

39 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že body, ktoré jej výberová komisia pridelila v rámci vyhodnotenia „prehľadu schopností“, sú zjavne nesprávne a že ak by výberová komisia správne zohľadnila jej prax a jej kvalifikáciu, mohla žalobkyňa ľahko získať osemnásť bodov potrebných na pripustenie k účasti na skúškach v hodnotiacom centre.

40 Konkrétnejšie z písomných podaní žalobkyne vyplýva, že druhý žalobný dôvod obsahuje štyri výhrady, z ktorých prvá sa zakladá na nezohľadnení praxe žalobkyne v odbore vnútorného lekárstva, druhá na nezohľadnení praxe žalobkyne vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí, tretia na nezohľadnení praxe žalobkyne v riadení zdravotníckeho tímu a napokon štvrtá na nezohľadnení praxe žalobkyne v medzinárodnom alebo multikultúrnom prostredí.

41 Komisia v podstate tvrdí, že vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú majú výberové komisie výberového konania, možno ich posúdenia považovať za zjavne nesprávne iba vtedy, ak žalobca predloží dôkazy, v dôsledku ktorých sú tieto posúdenia neprijateľné. Žalobkyňa však iba zdôrazňuje svoje osobné presvedčenie o tom, ako mala byť zohľadnená jej kvalifikácia, čo nemôže predstavovať dostatočný dôkaz.

42 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je výberová komisia povinná overiť, či uchádzači majú znalosti a odbornú prax, nevyhnutné pre plnenie úloh týkajúcich sa obsadzovaného pracovného miesta, uvedené v oznámení o predmetnom výberovom konaní. Je takisto povinná vykonať porovnávacie hodnotenie znalostí a schopností uchádzačov na účely prijatia najvhodnejších uchádzačov vzhľadom na úlohy, ktoré sa majú vykonávať (pozri rozsudok z 24. apríla 2013, BX/Komisia, F-88/11, EU:F:2013:51, bod 39 a citovanú judikatúru).

43 V tomto rámci je výberová komisia výberového konania povinná zabezpečiť, aby sa jej hodnotenia všetkých posudzovaných uchádzačov vykonávali za rovnakých a objektívnych podmienok, pričom je dôležité, aby boli hodnotiace kritériá jednotné a uplatňovali sa koherentne na všetkých uchádzačov (rozsudok z 22. septembra 2015, Gioria/Komisia, F-82/14, EU:F:2015:108, bod 50).

44 V tejto súvislosti disponuje výberová komisia výberového konania pri posúdení predchádzajúcej odbornej praxe uchádzačov diskrečnou právomocou, tak pokiaľ ide o jej povahu a dĺžku, ako aj užší alebo širší vzťah, ktorý môže mať táto odborná prax s požiadavkami obsadzovaného pracovného miesta

(rozsudky z 21. novembra 2000, Carrasco Benítez/Komisia, T-214/99, EU:T:2000:272, bod 70; z 28. novembra 2002, Pujals Gomis/Komisia, T-332/01, EU:T:2002:289, bod 40, a z 31. januára 2006, Giulietti/Komisia, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 65).

45 Okrem toho treba zdôrazniť, že Všeobecný súd sa pri svojom preskúmaní zákonnosti posúdenia predchádzajúcej odbornej praxe uchádzačov musí obmedziť na overenie, že výkon diskrečnej právomoci výberovou komisiou výberového konania nebol zjavne nesprávny (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. decembra 1990, Gonzalez Holguera/Parlement, T-115/89, EU:T:1990:84, bod 54, a z 11. februára 1999, Mertens/Komisia, T-244/97, EU:T:1999:27, bod 44), v dôsledku čoho by rozhodnutie výberovej komisie bolo neprijateľné (rozsudky z 24. apríla 2013, Demeneix/Komisia, F-96/12, EU:F:2013:52, bod 45).

46 Okrem toho treba zdôrazniť, že v súlade s judikatúrou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. júna 1990, Burban/Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, body 31 a 34, a z 28. novembra 2002, Pujals Gomis/Komisia, T-332/01, EU:T:2002:289, body 41 až 44), prináleží žalobcovi, aby predložil výberovej komisii výberového konania všetky informácie a dokumenty, ktoré považuje za užitočné na účely preskúmania jeho prihlášky výberovou komisiou.

47 V tomto prípade tak pozornosť uchádzačov bola v bode 1.3 všeobecných pravidiel platných pre výberové konania (Ú. v. EÚ C 70 A, 2015, s. 1, ďalej len „všeobecné pravidlá“) upriamená na skutočnosť, že aby preukázali, že majú požadovanú odbornú prax, musia predložiť osvedčujúce dokumenty presne uvádzajúce najmä dátumy začatia a ukončenia činnosti, ako aj povahu vykonávaných úloh. Navyše v tom istom bode 1.3, ktorý sa týkal podmienok špecifických pre špecializované výberové konania, bolo spresnené, že štúdium, kurzy, stáže, obdobia praxe, výskumné úlohy a odborná prax majú byť podrobne opísané v prihláške a sprevádzané zodpovedajúcimi osvedčujúcimi dokumentmi. V bodoch 2.1.4 a 2.1.7 všeobecných pravidiel sa od uchádzačov vyžadovalo, aby s cieľom umožniť výberovej komisii výberového konania, aby overila zhodu medzi podmienkami stanovenými oznámením o výberovom konaní a ich kvalifikáciou, zahrnuli príslušné informácie o diplomoch, odbornej praxi, motivácii pre podanie prihlášky a znalosti jazykov Únie a pripojili ku svojej prihláške osvedčujúce dokumenty.

48 V súlade s ustálenou judikatúrou má výberová komisia pri posúdení odbornej praxe uchádzača so zreteľom na požiadavky stanovené pre výberové konanie povinnosť zohľadniť iba údaje a doklady, ktoré uchádzač predložil na podporu svojej prihlášky. Výberová komisia nie je nijako povinná vyzvať uchádzača na predloženie dodatočných dokladov (rozsudky zo 16. septembra 1998, Jouhki/Komisia, T-215/97, EU:T:1998:219, bod 58, a z 28. novembra 2002, Pujals Gomis/Komisia, T-332/01, EU:T:2002:289, bod 43) alebo sama skúmať, či dotknutá osoba spĺňa všetky podmienky oznámenia o výberovom konaní (rozsudok z 28. novembra 2002, Pujals Gomis/Komisia, T-332/01, EU:T:2002:289, bod 43).

49 S prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať dôvodnosť výhrad vznesených žalobkyňou.

– O prvej výhrade založenej na nezohľadnení odbornej praxe žalobkyne v odbore vnútorného lekárstva

50 Pokiaľ ide o jej odbornú prax v odbore vnútorného lekárstva, žalobkyňa tvrdí, že z rubriky 5 jej prihlášky, nazvanej „Prehľad schopností“, pod nadpisom „Odborná prax“ vyplýva, že mala odbornú prax v odbore vnútorného lekárstva v trvaní takmer štrnásť rokov.

51 Na úvod treba pripomenúť, že bod 6 prílohy III oznámenia o výberovom konaní upravoval prideľovanie bodov uchádzačom preukazujúcim aspoň trojročnú odbornú prax vo vnútornom lekárstve.

52 Výberová komisia sa rozhodla v tejto súvislosti neprideliť žalobkyni žiaden bod najmä z dôvodu, že odborná prax uvádzaná v rubrike 5 prihlášky bola rovnaká ako odborná prax uvedená v rubrike 3 týkajúcej sa odbornej praxe vo všeobecnom lekárstve, za ktorú boli žalobkyni pridelené štyri body, teda maximálny počet bodov. Okrem toho výberová komisia skonštatovala, že nemá dostatok ďalších informácií, ktoré by jej umožňovali vyvodiť, že počas dotknutého obdobia išlo o odlišnú odbornú činnosť.

53 Na úvod treba uviesť, že z prihlášky vyplýva, že žalobkyňa nemá štrnásťročnú prax v odbore vnútorného lekárstva.

54 Žalobkyňa totiž vyhlasuje, že od septembra 1998 do apríla 2005 pracovala v rôznych zdravotníckych zariadeniach ako „lekár pripravujúci sa na špecializáciu v odbore vnútorného lekárstva“. Iba tento údaj však neumožňoval výberovej komisii domnievať sa, že žalobkyňa doložila najmenej trojročnú odbornú prax vo vnútornom lekárstve. Z týchto informácií teda nevyplýva, že žalobkyňa počas toho obdobia plnila také ucelené úlohy lekára internistu, ako sú uvedené v oznámení o výberovom konaní. Výberová komisia sa preto mohla domnievať, že toto obdobie činnosti nemožno považovať za obdobie relevantnej odbornej praxe.

55 Pokiaľ ide o obdobie od júna 2004 do júna 2012, žalobkyňa uvádza, že zastávala pracovné miesta „lekára urgentného príjmu/pohotovostného lekára“, „lekára kardiologického oddelenia“ a „lekára so zodpovednosťou primára“. Tieto údaje neumožňujú domnievať sa, že činnosti vykonávané žalobkyňou počas tohto obdobia mali súvislosť s odbornou praxou vo vnútornom lekárstve vyžadovanou oznámením o výberovom konaní.

56 Údaje poskytnuté žalobkyňou tak neumožňujú zohľadniť toto obdobie pri výpočte dĺžky jej odbornej praxe v rubrike týkajúcej sa vnútorného lekárstva. Žalobkyňa totiž iba stručne uvádza celú svoju prax počas týchto štrnástich rokov lekárskej praxe bez podrobného vysvetlenia toho, ktorá z jej činností nepatrí do všeobecného lekárstva, ale do vnútorného lekárstva.

57 Treba teda uviesť, že výberová komisia sa oprávnene domnievala, že žalobkyňa nepredložila dostatok ďalších údajov umožňujúcich vyvodiť, že odborná prax uvedená v rubrike 5 prihlášky nebola rovnaká ako odborná prax uvedená v jej rubrike 3.

58 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že výberová komisia odôvodnene rozhodla, že za okolností prejednávanej veci nemôže zohľadniť tú istú odbornú činnosť v tom istom období v dvoch odlišných rubrikách.

59 Treba dospieť k záveru, že výberová komisia sa mohla bez toho, aby sa dopustila zjavného pochybenia, domnievať, že odborná prax žalobkyne neodôvodňovala, aby jej okrem pridelenia maximálneho počtu bodov za odbornú prax vo všeobecnom lekárstve boli pridelené ďalšie body za jej odbornú prax vo vnútornom lekárstve.

60 V dôsledku toho treba prvú výhradu druhého žalobného dôvodu zamietnuť.

– O druhej výhrade založenej na nezohľadnení odbornej praxe žalobkyne vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí

61 Pokiaľ ide o rubriku 10 prihlášky a konkrétnejšie „prehľadu schopností“, žalobkyňa tvrdí, že výberová komisia nesprávne nezohľadnila jej odbornú prax vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckej oblasti.

62 Na úvod treba pripomenúť, že posledná zarážka prílohy I a bod 11 prílohy III oznámenia o výberovom konaní upravovali prideľovanie bodov uchádzačom preukazujúcim odbornú prax vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí.

63 Na podporu svojho názoru žalobkyňa tvrdí, že z rubriky 10b jej prihlášky vyplýva, že má odbornú prax viac ako štyri roky v oblasti vybavovania administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí.

64 Spis týkajúci sa prihlášky žalobkyne však nepreukazuje, že žalobkyňa mala v čase podania svojej prihlášky vhodnú odbornú prax.

65 Skúsenosti zdôraznené v prihláške žalobkyne v období od júna 2001 do septembra 2006 týkajúce sa jej odbornej prípravy v odbore vnútorného lekárstva, jej praxe v urgentnom lekárstve a v kardiológii totiž nemožno považovať za také, ktoré by jej dali požadovanú prax.

66 Okrem toho treba poznamenať, že žalobkyňa vo svojich písomných podaniach uvádza, že z prihlášky vyplýva, že od roku 2014 pôsobí ako nezávislý lekár, a teda že si sama riadi svoju spisovú agendu a administratívne postupy, najmä počas každoročných lekárskych prehliadok pre zamestnávateľov. Vysvetlenia poskytnuté žalobkyňou v tejto súvislosti však uvádzajú iba jednoduché úlohy späté s hlavnou činnosťou v oblasti medicíny. Aj za predpokladu, že táto činnosť by mohla patriť do oblasti uvedenej oznámením o výberovom konaní, v žiadnom prípade neposkytuje žalobkyni odbornú prax požadovanú v tejto oblasti.

67 Komisia navyše oprávnene zdôrazňuje, že odborná prax uvedená v rubrike 10 prihlášky bola rovnaká ako odborná prax nachádzajúca sa v jej rubrikách 3 a 5, pretože sa vzťahovala na to isté obdobie a bola získaná u tých istých zamestnávateľov. Túto prax preto nemožno započítať v odlišných rubrikách.

68 Vzhľadom na uvedené treba dospieť k záveru, že výberová komisia sa mohla bez toho, aby sa dopustila zjavného pochybenia, domnievať, že odborná prax žalobkyne nezodpovedá relevantnej odbornej praxi v oblasti vybavovania administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí.

69 Druhú výhradu druhého žalobného dôvodu treba preto zamietnuť.

– O tretej výhrade založenej na nezohľadnení odbornej praxe žalobkyne v riadení zdravotníckeho tímu

70 Pokiaľ ide o rubriku 11 prihlášky a konkrétnejšie „prehľadu schopností“, žalobkyňa zdôrazňuje, že v čase podania svojej prihlášky mala štyri roky odbornej praxe v riadení zdravotníckeho tímu.

71 Na úvod treba pripomenúť, že deviata zarážka prílohy I a bod 12 prílohy III oznámenia o výberovom konaní upravovali prideľovanie bodov uchádzačom preukazujúcim odbornú prax v riadení zdravotníckeho tímu.

72 Výberová komisia sa rozhodla neprideliť žalobkyni žiaden bod z dôvodu, že prihláška nebola dostatočne podrobná a že žalobkyňa najmä nepredložila dôkazy o svojej úlohe, svojich povinnostiach a riadených osobách.

73 Z prihlášky žalobkyne však jasne vyplýva, že jej odpoveď v dotknutej rubrike obsahovala podrobnosti umožňujúce preukázať, že mala odbornú prax v riadení zdravotníckeho tímu. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, žalobkyňa v nej uviedla svoju úlohu, svoje povinnosti a riadené osoby.

74 Žalobkyňa totiž po prvé spresnila, že od marca 2008 do júna 2012 bola zamestnaná na pracovnom mieste *Funktionsoberärztin* na Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (klinické centrum Dom milosrdných sestier sv. Karla Boromejského) v Trieri (Nemecko), teda na pracovnom mieste vyžadujúcom osobitnú zodpovednosť v rámci tohto nemocničného zariadenia. Po druhé žalobkyňa vysvetlila svoje povinnosti, keď uviedla, že v tejto nemocnici riadila oddelenie kardiostimulátorov a strávila šesť mesiacov na onkologickom oddelení. Po tretie vo svojej odpovedi spresnila typ osôb, ktoré riadila, a to „lekárov vykonávajúcich špecializačnú prípravu".

75 Pokiaľ ide o pracovné miesto *Funktionsoberärztin*, ktoré žalobkyňa zastávala od marca 2008 do júna 2012 a ktoré opisuje ako pracovné miesto „lekára so zodpovednosťou primára", Komisia vo svojej duplike s odkazom na článok nemeckej doktríny tvrdí, že *Funktionsoberärztin* neznamená „lekárka so zodpovednosťou primára" a že neexistuje presne vymedzený opis úloh, ktoré vykonáva *Funktionsoberärztin* v nemeckých nemocniciach. Zo znenia článku predloženého Komisiou však vyplýva, že toto pracovné miesto možno definovať dvojakým spôsobom. Na jednej strane *Funktionsoberärztin* môže vykonávať úlohu konzultanta pod dozorom skúsenejších lekárov. Na druhej strane v niektorých nemeckých nemocniciach môže úloha *Funktionsoberärztin* zodpovedať úlohe „primára" so všetkými povinnosťami, ktoré sprevádzajú túto funkciu. Z odpovedí žalobkyne vyplýva, že v danej situácii sa nachádza skôr v druhej kategórii, teda ide o lekára so zodpovednosťou, aj keď nie „primára", tak prinajmenšom lekára riadiaceho tím alebo lekára s osobitnou zodpovednosťou.

76 Odborná činnosť, ktorú žalobkyňa v tomto období vykonávala, teda zodpovedala odbornej praxi žiadanej v rámci výberového konania. Z týchto informácií totiž vyplýva, že žalobkyňa v tomto čase plnila také úlohy riadenia zdravotníckeho tímu, ako sú opísané v uvedenom oznámení. Komisia navyše nepopiera, že žalobkyňa vykonávala dozor nad lekármi vykonávajúcimi špecializačnú prípravu, ani že riadila oddelenie kardiostimulátorov, ale spochybňuje iba význam názvu pracovného miesta, ktoré žalobkyňa zastávala. Navyše ani výberová komisia, ani EPSO, ani Komisia vo vyjadrení k žiadosti o preskúmanie, v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti a vo vyjadrení k žalobe nespochybnili samotnú definíciu *Funktionsoberärztin*.

77 V dôsledku toho treba konštatovať, že posúdenie odpovedí, ktoré žalobkyňa poskytla na otázku 11 „prehľadu schopností", vykonané výberovou komisiou je zjavne nesprávne.

78 Z uvedeného vyplýva, že tretej výhrade druhého žalobného dôvodu treba vyhovieť.

– O štvrtej výhrade založenej na nezohľadnení odbornej praxe žalobkyne v medzinárodnom alebo multikultúrnom prostredí

79 Pokiaľ ide o rubriku 12 prihlášky a konkrétnejšie „prehľadu schopností", žalobkyňa zdôrazňuje, že v čase podania svojej prihlášky mala aspoň trojročnú odbornú prax v medzinárodnom alebo multikultúrnom prostredí.

80 Na úvod treba spresniť, že bod 13 prílohy III oznámenia o výberovom konaní upravoval prideľovanie bodov uchádzačom preukazujúcim aspoň trojročnú odbornú prax v medzinárodnom alebo multikultúrnom prostredí v jednom z týchto odborov: pracovné lekárstvo, všeobecné lekárstvo, vnútorné lekárstvo, tropická medicína, ergonómia, lekárska kontrola absencií z dôvodu choroby, verejné zdravie, psychiatria, alebo ochrana pred žiarením.

81 Výberová komisia sa rozhodla neprideliť žalobkyni žiaden bod z dôvodu, že z prihlášky vyplýva, že žalobkyňa pracovala v jednojazyčnom prostredí (nemeckom), čo nemožno považovať za relevantnú prax.

82 Z prihlášky žalobkyne vyplýva, že zastávala pracovné miesta pohotovostného lekára, lekára urgentného príjmu a lekára pripravujúceho sa na špecializáciu vo vnútornom lekárstve vo viacerých nemeckých zdravotníckych zariadeniach, najmä na pohotovosti v Trieri, v univerzitnej nemocnici v Mannheime (Nemecko) alebo aj v nemeckom Červenom kríži. Okrem toho žalobkyňa spresňuje, že „počas svojej odbornej prípravy vo vnútornom lekárstve vykonávanej v nemocniciach v Nemecku… pracovala v medzinárodnom a multikultúrnom prostredí“.

83 Tieto údaje neumožňujú domnievať sa, že činnosť vykonávaná žalobkyňou počas tohto obdobia jej umožňuje odvolávať sa na odbornú prax v multikultúrnom a medzinárodnom prostredí.

84 Hoci žalobkyňa v bode 52 žaloby zdôrazňuje, že roky strávené v nemocničných zariadeniach v Nemecku absolvovala v medzinárodných a multikultúrnych zdravotníckych tímoch, tieto skutočnosti nie sú uvedené v jej prihláške. Okrem toho, aj za predpokladu, že univerzitné vzdelanie a odborná prax žalobkyne v Nemecku predstavujú multikultúrnu prax z dôvodu jej gréckeho pôvodu, zohľadnenie tejto praxe jej nedovoľuje, aby sa v rámci tohto výberového konania odvolávala na dostatočnú medzinárodnú odbornú prax. Ako zdôrazňuje Komisia, prax nadobudnutú uchádzačmi v národných nemocničných zariadeniach nemožno zohľadniť, pretože nemocnica nepredstavuje medzinárodné a multikultúrne pracovné prostredie. V každom prípade, ak žalobkyňa počas tohto obdobia pracovala v medzinárodnom prostredí, mala sa na to odvolať vo svojej prihláške.

85 Pokiaľ ide o obdobie odpracované žalobkyňou v nemocničnom centre v Luxemburgu, výberová komisia sa nedopustila zjavného pochybenia, keď túto prax nezohľadnila, pretože táto činnosť nebola uvedená v odpovedi na otázku 12 „prehľadu schopností“. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s judikatúrou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. júna 1990, Burban/Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, body 31 a 34, a z 28. novembra 2002, Pujals Gomis/Komisia, T-332/01, EU:T:2002:289, body 41 až 44), prináleží uchádzačovi vo výberovom konaní, aby predložil výberovej komisii všetky informácie a dokumenty, ktoré považuje za užitočné na účely preskúmania prihlášky. Okrem toho, ako oprávnene zdôrazňuje Komisia, pozornosť uchádzačov bola v bode 2.4 všeobecných pravidiel upriamená na to, že „výber sa uskutočňuje výlučne na základe odpovedí na jednotlivé otázky v oddiele ‚prehľad schopností‘ online prihlášky“. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa preto žalobkyňa pri spochybnení posúdení výberovej komisie nemôže odvolávať na svoju prax v Luxemburgu ako na obdobie medzinárodnej alebo multikultúrnej odbornej praxe.

86 Treba dospieť k záveru, že výberová komisia sa mohla bez toho, aby sa dopustila zjavného pochybenia, domnievať, že žalobkyňa nezískala takú odbornú prax v multikultúrnom alebo medzinárodnom prostredí, ako je uvedená v oznámení o výberovom konaní.

87 V dôsledku toho treba zamietnuť štvrtú výhradu druhého žalobného dôvodu.

88 Z preskúmania tretej výhrady vyplýva, že posúdenie odpovedí žalobkyne na otázku 11 „prehľadu schopností“ vykonané výberovou komisiou je zjavne nesprávne. Toto pochybenie, ktoré sa týkalo rubriky, za ktorú mohli uchádzači získať maximálny počet 8 bodov, bolo spôsobilé skresliť celkové posúdenie praxe žalobkyne vykonané výberovou komisiou, ktoré sa prejavuje v konečnom bodovom hodnotí, ktoré žalobkyňa získala za všetky otázky položené v tomto rámci. Nemožno totiž vylúčiť, že bez tohto pochybenia žalobkyňa mohla dosiahnuť hranicu 18 bodov, ktorá by jej umožnila, aby bola pozvaná k účasti na ostatných skúškach výberového konania.

89 V tomto rozsahu teda treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu, a v dôsledku toho zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O návrhoch na náhradu škody

90 Žalobkyňa navrhuje Všeobecnému súdu, aby zaviazal Komisiu na zaplatenie sumy 10 000 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú mala utrpieť. Komisia namieta, že bez nezákonnosti postihujúcej napadnuté rozhodnutie treba tieto návrhy zamietnuť. V každom prípade, aj keby toto rozhodnutie bolo nezákonné, jeho zrušenie stačí na náhradu uvádzanej nemajetkovej ujmy.

91 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môže samotné zrušenie nezákonného aktu predstavovať primeranú a v zásade dostatočnú náhradu akejkoľvek nemajetkovej ujmy, ktorú tento akt mohol spôsobiť (rozsudok z 9. novembra 2004, Montalto/Rada, T-116/03, EU:T:2004:325, bod 127; pozri rovnako v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 1987, Hochbaum a Rawes/Komisia, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, bod 22).

92 Samotné zrušenie nezákonného aktu však nemôže predstavovať primeranú náhradu, keď jednak napadnutý akt obsahuje výslovne negatívne posúdenie schopnosti žalobcu, ktoré by ho mohlo uraziť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. februára 1990, Culin/Komisia, C-343/87, EU:C:1990:49, body 27 až 29; z 23. marca 2000, Rudolph/Komisia, T-197/98, EU:T:2000:86, bod 98, a z 13. decembra 2005, Cwik/Komisia, T-155/03, T-157/03 a T-331/03, EU:T:2005:447, body 205 a 206) a jednak žalobca preukáže, že utrpel nemajetkovú ujmu, ktorú možno oddeliť od nezákonnosti odôvodňujúcej zrušenie a ktorú nemožno v celom rozsahu nahradiť týmto zrušením (rozsudky zo 6. júna 2006, Girardot/Komisia, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131, a z 19. novembra 2009, Michail/Komisia, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88).

93 Na jednej strane teda treba preskúmať, či v tomto prípade napadnuté rozhodnutie obsahuje negatívne posúdenie, ktoré mohlo uraziť žalobkyňu.

94 Po prvé k rubrike 5 prihlášky týkajúcej sa praxe žalobkyne v odbore vnútorného lekárstva, výberová komisia uviedla, že „tú istú odbornú prax nemožno započítať dvakrát“. Po druhé k rubrike 10 prihlášky týkajúcej sa praxe žalobkyne vo vybavovaní administratívnych konaní a postupov v zdravotníckom prostredí výberová komisia spresnila, že „nie je k dispozícii dosť údajov, ktoré by [jej] umožnili… vyvodiť, že išlo o odlišnú odbornú činnosť vykonávanú počas dotknutého obdobia“. Po tretie k rubrike 11 prihlášky výberová komisia zdôraznila, že „informácie neboli dosť podrobné“. Napokon po štvrté, pokiaľ ide o rubriku 12 prihlášky, výberová komisia sa domnievala, že „práca v jednojazyčnom prostredí (nemeckom) sa nepovažuje za relevantnú prax“.

95 Aj za predpokladu, že získané body pridelené výberovou komisiou mohli u žalobkyne vyvolať pocit nespravodlivosti, rozhodnutie výberovej komisie neobsahuje žiadnu formu negatívneho posúdenia, ktoré ju môže uraziť alebo poškodiť jej dobrú povesť.

96 V dôsledku toho tieto posúdenia nemožno považovať za výslovne negatívne v zmysle judikatúry uvedenej v bode 92 vyššie.

97 Na druhej strane, pokiaľ ide o existenciu nemajetkovej ujmy, ktorú možno oddeliť od nezákonnosti aktu odôvodňujúcej zrušenie, treba uviesť, že nemajetková ujma, ktorú utrpela žalobkyňa, vyplýva priamo z jej protiprávneho vylúčenia z výberového konania. Ide o priamy dôsledok zjavného pochybenia, ktorého sa dopustila výberová komisia, a táto ujma nepredstavuje ujmu, ktorú možno oddeliť od nezákonnosti odôvodňujúcej zrušenie. V každom prípade žalobkyňa nepredkladá žiaden konkrétny dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že túto ujmu možno oddeliť od uvedenej nezákonnosti.

98 Všeobecný súd sa teda domnieva, že akákoľvek nemajetková ujma, ktorú žalobkyňa mohla utrpieť z dôvodu nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, je primerane a dostatočne nahradená jeho zrušením.

99 Z uvedeného vyplýva, že návrhy na náhradu škodu treba zamietnuť.

100 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobe treba vyhovieť v rozsahu, v akom sa v nej navrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia a v zostávajúcej časti ju zamietnuť.

O trovách

101 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa odseku 2 toho istého článku, ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd medzi nich rozdelí náhradu trov konania.

102 Keďže Komisia nemala vo veci úspech, treba ju zaviazať na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie z 28. septembra 2015, v ktorom výberová komisia verejného výberového konania EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lekári pre pracoviská v Luxemburgu a Ispre (oblasť: lekári pre Luxemburg) odmietla pripustiť PB k výberovým skúškam organizovaným v hodnotiacom centre Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO), sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. decembra 2017.

Podpisy